SNG: รูปแบบอวตารความปรกติเชื่อมต่อธรรมาภิบาลท้องถิ่นเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

SNG: THE NEXT NORMAL AVATAR MODEL LED LOCAL GOVERNANCE FOR LIVING WITH CORONAVIRUS DISEASE 2019 (COVID-19) OF COMMUNITIES IN PRAWET DISTRICT AREA BANGKOK METROPOLITAN

ชยุต ภาวภานันท์กุล*
วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Shayut Pavapanunkul
College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University
*Corresponding author e-mail: shayut.pa@ssru.ac.th

Receive : April 24, 2024
Revised: June 19, 2024
Accepted: August 08, 2024

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ผลของ 4 โครงการวิจัยย่อยสร้าง SNG: รูปแบบอวตารความปรกติเชื่อมต่อธรรมาภิบาลท้องถิ่นเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร และ 2) สร้างรูปแบบอวตารความประพฤติถัดไปเชื่อมต่อธรรมาภิบาลท้องถิ่นเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ด้วยการประสานสัมพันธ์หลากหลายวิธีการวิจัย เช่น การวิจัยผสานวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เทคนิคเดลฟายแนวทฤษฎีตามพื้นที่ ผลการวิจัยที่ได้ข้างต้นนำไปใช้สร้าง SNG (Sunandha Governance Model) ธรรมาภิบาลสุนันทารูปแบบอวตารความปรกติถัดไปเชื่อมต่อธรรมาภิบาลท้องถิ่นเพื่อรูปแบบอยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 1) ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ภูมิปัญญาการพัฒนาบนพื้นฐานการเทียบเคียงทักษะระดับโลกของเคียวเซรา (Coursera) 2) DIY (การทำด้วยตนเอง) ปรับใช้กับภูมิคุ้มกันตนเองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา รัฐบาลนวัตกรรมและธรรมาภิบาลท้องถิ่น รวมถึงแถลงการณ์สุขภาพของสภาร่วมภาคพื้นยุโรปตามคณะกรรมการสภาร่วมยุโรป การวิจัยครั้งต่อไปเป็นการอ้างอิงถึงการร่วมสร้างสรรค์ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2568) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (พ.ศ. 2560-2569) และการนำแผนที่ทักษะของเคียวเซราระดับโลกมาประเมินรูปแบบยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์

คำสำคัญ: SNG รูปแบบอวตารความปรกติถัดไป DIY ธรรมาภิบาลนวัตกรรมภาครัฐ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา

ABSTRACT

This research project aims 1) to analyze the results of four sub-projects to create SNG: The next normal avatar model connecting local governance for living with Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) of communities in Prawet District Area Bangkok Metropolitan, and 2) to create the next normal avatar model connecting local governance for living with Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) of communities in Prawet District Area Bangkok Metropolitan. The study employs several research methods such as mixed-method research, in-dept interviews, the Grounded Delphi method, etc. The results will be used to create SNG (Sunandha Governance Model) as the Next Normal avatar model connecting local governance for living with Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) of communities in Prawet District Area Bangkok Metropolitan consisting of 1) strategy and stratagem of wisdom development based on Global Coursera in skill benchmarking, 2) DIY (Do-It-Yourself) applied to self-immunity of sufficiency economy philosophy and King Rama IX's wisdom related to the European Commission's Manifesto for a European Health Union. Ultimately, further research will include the co-creation of the 20-year National Strategic Plan, the 12th National Economic and Social Development Plan (2017-2021), Thailand Medical Hub Strategy (2017-2026) and Global Coursera in skill mapping for the model assessment related to strategy and stratagem.

Keywords: SNG: The Next Normal Avatar Model, DIY: Governance in the Public Sector Innovation, Global Coursera in Skill Mapping

บทนำ

แนวคิดที่กำลังมีอิทธิพลภายหลังโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เริ่มระบาดน้อยลงจึงเกิดแนวคิดที่จะอยู่ร่วมกับโรคดังกล่าว ตามแนวคิดของสภาร่วมภาคพื้นยุโรปและเชื่อมต่อกับการสร้างธรรมาภิบาลท้องถิ่นอีกด้วย (The European Institute of Health and Sustainable Development, 2020) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้พื้นที่การศึกษา คือ เขตประเวศ ด้วยเหตุผลเขตประเวศ เป็นเขตหนึ่งใน 50 เขต ของกรุงเทพมหานคร เป็นเขตศูนย์ชุมชนชานเมือง แหล่งงานและการบริการ เพื่อรองรับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจากการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตการปกครองเขตประเวศใหม่ โดยรวมพื้นที่แขวงสะพานสูง (เขตบึงกุ่ม) กับหมู่ที่ 1-12 แขวงประเวศ พื้นที่เขตประเวศทางเหนือของถนนคู่ขนานมอเตอร์เวย์ด้านซ้ายไปจัดตั้งเป็นเขตสะพานสูง ดังนั้นจึงเหลือหน่วยปกครองย่อย 3 แขวง ได้แก่ เขตประเวศ พื้นที่ 22.805 ตร.กม. จำนวนประชากร 87,676 ต่อความหนาแน่น 3,844.60 เขตหนองบอน พื้นที่ 14.513 ตร.กม. ความหนาแน่น 2,854.61 และแขวงดอกไม้ พื้นที่ 15,172 ต่อจำนวนประชากร 52,716 และความหนาแน่นประชากร 3,474.56 โดยรวมพื้นที่ทั้งหมด 3 แขวง 52,490 ต่อจำนวนประชากร 181,821 ต่อความหนาแน่นประชากร 3,463.26 นอกจากนี้จากการมีการเชื่อมต่อกับถนนมอเตอร์เวย์ กาญจนาภิเษก ศรีนครินทร์ พัฒนาการ อ่อนนุช อุดมสุข เฉลิมพระเกียรติ ร.9 และทางหลวงแผ่นดินมอเตอร์เวย์ซ้ายชวา และคู่ขนานกาญจนาภิเษกด้านนอก ถนนสุขาภิบาล 2 รามคำแหง 2 เป็นต้น ทางน้ำก็มีคลองประเวศบุรีรมย์ จึงทำให้เป็นที่สนใจอย่างมาก ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในการต้องระวังการแพร่ระบาด

(สำนักบริหารการทะเบียน, 2564) และในช่วงระยะการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ในปี พ.ศ. 2564 เดือนกุมภาพันธ์เขตประเวศเป็นเขตที่ไม่พบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนาโควิด 2019 เป็นเวลา 14 วัน ในพื้นที่ทั้งที่เป็นเขตประชากรหนาแน่น (MRG Online, 2564)

นอกจากนี้ย้อนหลังไปเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ลงพื้นที่ ณ ชุมชนเฟื่องฟ้า ถนนเฉลิมพระเกียรติ ซอย 39 แยก 3 แขวงหนองบอน เขตประเวศ เป็นชุมชนที่ไม่ได้จดทะเบียนกับกรุงเทพมหานคร พบปะเยี่ยมให้กำลังใจและช่วยเหลือหาแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน แต่กลับมีธรรมาภิบาลท้องถิ่นที่ดี ที่เกี่ยวข้องกับการรับมือโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เห็นได้จากการยอมรับในการคุมเข้ม ในการคัดกรองและป้องกันอย่างต่อเนื่องก่อนรับบริการและมีการปรับภูมิทัศน์พัฒนาพื้นที่ พร้อมทั้งกำจัดวัชพืชทางสาธารณะ จัดเก็บขยะกล่องโฟมที่มีผู้ลักลอบทิ้งในชุมชน เช่น ถนนคู่ขนานกาญจนาภิเษก เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมและเกิดความสะอาดไม่เป็นแหล่งทางการติดเชื้อโรคระบาดเข้ามาในพื้นที่

จากผลการวิจัยของ 4 โครงการย่อย ยิ่งจะเห็นได้ว่าธรรมภิบาลท้องถิ่น ทั้งในส่วนการจัดการสาธารณะที่ต้องการเสริมสร้างความสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แสดงการพัฒนาศักยภาพสำคัญให้กับเรื่องดังกล่าวนี้ ตลอดจนนำไปเป็นต้นแบบเพื่อใช้ประโยชน์แก่เขตอื่นได้ด้วย

ดังนั้น ผลการวิจัยของโครงการนี้ซึ่งเป็นชุดโครงการวิจัย บูรณาการจากผลการวิจัย 4 โครงการวิจัยย่อย สามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางองค์ความรู้ใหม่ ทั้งได้แนวคิดอวตาร คือ ชีวิตที่สองของ 4 ผลวิจัยจาก 4 โครงการวิจัยย่อย เป็นชีวิตที่หนึ่ง ตามแนวคิดการจัดการสาธารณสร้างสรรค์ และเกิดชีวิตที่สองหรืออวตารเป็นธรรมาภิบาลท้องถิ่นระบบสุขภาพตามแนวคิดสภาร่วมยุโรป และนำร่องสู่ธรรมาภิบาลดังกล่าว ที่ผู้วิจัยให้ชื่อว่า SNG หรือธรรมาภิบาลสุนันทา (SNG : Sunandha Governance Model) (Arakji and Lang, 2008, 207-218)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้จากผลการวิจัยของ 4 โครงการย่อย เป็นปัจจัยรากฐานธรรมาภิบาลท้องถิ่น เพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อสร้างรูปแบบที่จะมีศักยภาพตอบโจทย์ธรรมาภิบาลท้องถิ่นกับการจัดการสาธารณสร้างสรรค์เพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นการรวบรวมผลการวิจัย 4 โครงการวิจัยย่อยทั้ง 3 โครงการ คือ โครงการวิจัยย่อยที่ 4, 3 และ 2 บูรณาการเป็นข้อมูลเพื่อใช้ทำการวิจัยในโครงการวิจัยย่อยที่ 1 ซึ่งใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแบบอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟายแนวทฤษฎีตามพื้นที่ (Grounded Theory Delphi Technique) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน จาก 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารในเขตประเวศ กลุ่มพยาบาลด่านหน้า และกลุ่มประชาชน นักการเมือง เมื่อได้ผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลและตรวจสามเส้า ลงฉันทามติสุดท้ายจาก จำนวน 17 ท่าน ของทั้ง 4 โครงการวิจัยย่อย ถอดบทเรียนสร้างเป็นรูปแบบ Best practice ของชุดโครงการวิจัยนี้ โดยเริ่มดำเนินการวิจัยตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2564 ถึง 31 สิงหาคม 2565

วิธีดำเนินการวิจัย

ชุดโครงการวิจัยนี้รวบรวมข้อมูลจากผลการวิจัยดังนี้ โครงการย่อยที่ 4 เป็นฐานรากที่ใช้การวิจัย

ผสานวิธีทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ นำมาพัฒนายันข้อมูลกับโครงการวิจัยย่อยที่ 3 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบ SWOT Analysis, TOWS Matrix นำมายันข้อมูลกับโครงการวิจัยย่อยที่ 2 ที่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จากนั้นนำผลการวิจัยจาก 3 โครงการวิจัยย่อย รวบรวมเป็นข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัยโครงการ ย่อยที่ 1 ทำการวิจัยเชิงคุณภาพแบบอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟาย แนวทฤษฎีตามพื้นที่ จำนวน 2 รอบ ด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง ในรอบที่ 1 พัฒนา เป็นแบบสอบถามในรอบที่ 2 เพื่อฉันทามติใช้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน ตามเกณฑ์ของ Macmillan (1971) Ivey and Ivey (2008) และ Becker, Huselid, Ulrich and Brockbank (2015) โดยโครงการ วิจัยย่อยที่ 1 เป็นโครงการวิจัยย่อยหลักปรับใช้กับ DIY Do It Yourself ตามแนวคิดแถลงการณ์สุขภาพของสภาร่วมภาคพื้นยุโรป และปรับใช้กับ 3 ผลการวิจัยจาก 3 โครงการวิจัยย่อย ที่มีหลักคิด คือ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชาเข้าใจ เข้าถึง พัฒนากับทักษะของ Coursera Skills Benchmarking ที่ยอมรับกันระดับโลก แม้แต่กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศไทยได้นำมาเผยแพร่จากการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เมื่อวันจันทร์ที่ 8 พฤศจิกายน 2564 วิธีดำเนินการวิจัยนี้เพื่อมุ่งบรรลุวัตถุประสงค์ที่ 1

ยิ่งไปกว่านั้น เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ 2 ผู้วิจัยสรุปผลของงานวิจัยนี้ภายหลังอภิปรายผลเป็นผลสุดท้ายของชุดโครงการวิจัยนี้ คือ รูปแบบยุทธศาสตร์ SNG ของงานวิจัยนี้ให้เป็นรูปธรรม เพื่อการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้จริงอีกด้วย โดยพิจารณาความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub) และการวางมาตรการสมรรถนะด้วย Skill Mapping อีกด้วย

ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน จากเทคนิคเดลฟายแนวทฤษฎีตามพื้นที่พิจารณาให้ฉันทามติผลการวิจัย อภิปรายผล และรูปแบบ Best practice โดยชุดโครงการวิจัยนี้ดำเนินการต่อเนื่องหลังจากได้ผลการวิจัยโครงการย่อยที่ 1 แล้วทันที

ผลการวิจัย

พิจารณาจากโครงการวิจัยย่อยที่ 4, 3 และ 2 นำร่องสู่โครงการวิจัยย่อยที่ 1 และส่งผลการวิจัยจากโครงการวิจัยย่อยที่ 1 สู่ชุดโครงการวิจัย ปรากฏดังนี้

โครงการวิจัยย่อยที่ 4 ปัญหา ผลกระทบและการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานครเป็นงานวิจัยวางฐานรากเพื่อยันข้อมูลด้วย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงผสานวิธีทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง พยาบาลวิชาชีพ ตัวแทนนักการเมือง และกลุ่มประชาชนผู้นำชุมชนเขตประเวศ

ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดได้ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพจิตจากการทำงานไม่ได้ ตกงานกะทันหัน เงินออมน้อยลง รายจ่ายเพิ่มขึ้น เป็นต้น

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาที่ได้ก็ไม่ต่างกับการวิจัยเชิงปริมาณ แต่มีข้อเรียกร้องที่น่าสนใจ คือ ต้องการให้ภาครัฐระดับเขตเสริมสร้างสุขภาพประชาชน พร้อมช่วยเหลือให้ทันท่วงที กรณีต้องนำส่งโรงพยาบาลเพื่อเข้ารับการรักษาต่อไป และควรเข้ามาพูดคุยกับครอบครัวผู้สูญเสีย เพื่อเสริมสร้างสุขภาพจิต

โครงการวิจัยย่อยที่ 3 การพัฒนาภูมิปัญญาเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร สามารถเป็นหลักในการส่งต่อบูรณาการเป็นหลัก ให้โครงการวิจัยย่อยที่ 1 และสามารถยันข้อมูลได้กับโครงการวิจัยย่อยที่ 4 ได้อย่างดี จากการวิจัย

เชิงคุณภาพแบบวิเคราะห์ปัจจัยและจัดลำดับความสำคัญสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกตลอดจนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์เชิงรุก การพัฒนาภูมิคุ้มกันและเชิงรับ (SO, WO, ST, WT, Strategy) ปรับใช้กับการจัดการสาธารณสร้างสรรค์และสาธารณสุขตามแนวคิดของชวนะ ภวกานันท์ (2555, 1-20) (Hood, 1991, 3-19; Pollitt and Bouckaert, 2004; Li, Young and Tang, 2012, 367-385; Ferlie, 2018; Hallin, Fredriksson, Altman and Zhou, 2016, 33-43; Dietz and Kleinlogel, 2014, 461-472; Harter, Schmidt, Agrawal and Plowman, 2013; Pierre, Sanchez, Maria, Valerio, Rajadel, 2014; Shivhare, 2014)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมของการพัฒนาภูมิปัญญาเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ต้องมีการเรียนรู้ทางการยอมรับการปกป้องตนเองของประชาชนทั่วไป (รวมถึงสถานที่ทำงาน สถานประกอบการ) กลุ่มเสี่ยง ประชาชนระดับฐานราก และเจ้าหน้าที่พนักงานให้พัฒนาภูมิปัญญาวิถีชีวิตปกติใหม่เตรียมเข้าสู่วิถีชีวิตถัดไป (Next normal) เพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ซึ่งขณะทำการวิจัยเรื่องนี้ราวประมาณเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2565 ได้มีการประกาศให้เป็นโรคเฝ้าระวังเหมือนไข้หวัดใหญ่

นอกจากนี้มีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางสายกลาง ที่สร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง รวมทั้งเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ของศาสตร์พระราชาได้เป็นอย่างดี

โครงการวิจัยย่อยที่ 2 ธรรมาภิบาลการจัดการสร้างสรรค์ทางสาธารณสุขเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร เป้าหมายเพื่อการสร้างภูมิคุ้มกันทางสาธารณสุขทั้งภาครัฐชุมชนและประชาชน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 20 คน จากกลุ่มข้าราชการ ผู้บริหารระดับสูงระดับเขตในพื้นที่เขตประเวศ นักการเมือง แพทย์พยาบาลด่านหน้า ผู้นำชุมชน ผลการวิจัยพบว่าการปรับใช้ Integrated care ขององค์การอนามัยโลกภาคพื้นยุโรป (Who Regional European, 2016) สามารถนำมาพิจารณาการดูแลเชิงบูรณาการการจัดการสาธารณสร้างสรรค์ ด้านสาธารณสุขตามโครงการวิจัยย่อยที่ 3 ซึ่งยังส่งอิทธิพลต่อกระบวนการดูแลตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ (Steiner, 1965; Bowden, 1979, 287-308; Woodman, Sawyer and Griffin, 1993, 293-321; Porter, 2019; Bloch and Bugge, 2013, 133-145; Nelson and Winter, 1977, 36-76; Dunleavy, Margetts, Bastow and Tinkler, 2006; Osborne, 2010; Docherty, 2017, 719-724; Helliwell, Huang, Grover and Wang, 2014) อีกทั้งส่งผลสัมฤทธิ์หรือต่อเนื่องจากความปกติใหม่ (New normal) ความปกติถัดไป (Next normal) (ประยุกต์จาก OECD, 2014; Gault, 2017; Pavapanunkul and Mahittichatkul, 2018, 43-57; Amabile, Conti, Coon, Lazenby and Herron, 1996; 1154-1184; Bloch and Bugge, 2013, 133-145)

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 DIY ธรรมาภิบาลนวัตกรรมภาครัฐเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร (มีชื่อเต็มว่า Do It Yourself Democracy) ผลการวิจัยตามเทคนิคเดลฟายแนวทฤษฎีตามพื้นที่ จากฉันทามติของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน ตามเกณฑ์ Macmillan (1971) และ Ivey and Ivey (2008) และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่ม จากผู้บริหารในเขตประเวศ พยาบาลด่านหน้า และกลุ่มประชาชน นักการเมือง เป็นต้น ตามแนวคิดของความร่วมมือระหว่างคณะบัญชางานของเครือข่ายการสื่อสารสาระเนื้อหาและเทคโนโลยี (Directorate-General for Communications

Networks, Content and Technology: DGCNECT) European Commission, Brussel, Belgium สร้างแนวคิดการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประชาชนในฐานะพลเมืองกับรัฐบาลร่วมกันสร้างรัฐ สร้างประเทศ สามารถปรับใช้กับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชาเพื่อสร้างธรรมาภิบาลนวัตกรรมภาครัฐ คือ Coursera Skill Benchmarking ที่พัฒนาเป็นรูปธรรมจากการดูแลเชิงบูรณาการได้ใน 2 มิติ คือ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเชิงยุทธศาสตร์ และเชิงผลลัพธ์ พึ่งพาศาสตร์พระราชา คือ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา เพื่อการจัดการธรรมาภิบาลท้องถิ่น ในการจัดการสวัสดิการอยู่ดีมีสุขของ Helliwell, Huang, Grover and Wang (2014) ด้วยแนวคิดชีวิตที่ 1 ต้นกำเนิดแนวคิดและนำไปต่อยอดกับงานวิจัยโครงการย่อยที่ 1 นี้ เสมือนอวตารหรือชีวิตที่ 2 เป็นอวตาร ธรรมาภิบาลท้องถิ่น เพื่อสร้างชุมชนสุขภาพดีอยู่ดีมีสุข ซึ่งปรับใช้เรียกชื่อรูปแบบของ DIY ใหม่ว่า DIY (Do It Yourself Governance) และนำไปอภิปรายผลเพื่อสร้างรูปแบบ Best practice กับชุดโครงการวิจัยรวมทั้งการตรวจสามเส้าของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน จากโครงการย่อยที่ 1 ตามแนวคิดของ Robert B. Textor (1979, 1980) ที่ผู้เชี่ยวชาญต้องเต็มใจให้ข้อมูล จึงต้องตรวจทุกขั้นตอนตามการวิจัยนั้น ๆ เพื่อให้ได้ความจริง ความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ หลังจากนั้นก็จะสังเคราะห์ออกมาเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในรอบที่ 2 เพื่อจัดลำดับฉันทามติสุดท้ายในเรื่องที่ทำการศึกษาด้วยสถิติเชิงพรรณนา มัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) การสรุปฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพแบบระดมสมองเพื่อถอดบทเรียนเป็นรูปแบบ “แบบอย่างที่ดี” (Best practice) คือ SNG (Sunandha Governance Model) : รูปแบบอวตารความปรกติเชื่อมต่อธรรมาภิบาลท้องถิ่นเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ต่อไป

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลจากการใช้ผลการวิจัยทั้ง 3 โครงการวิจัยย่อยมาบูรณาการกับโครงการวิจัยย่อยที่ 1 DIY (Do It Yourself) รูปแบบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชาเพื่ออวตารธรรมาภิบาลท้องถิ่น สร้างชุมชนสุขภาพอยู่ดีมีสุขในการอยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พิจารณาให้สมบูรณ์กับการสังเคราะห์รูปแบบเชิง Best practice (Best practice model) ประยุกต์รวม 4 โครงการวิจัยย่อย จะได้รูปแบบ Best practice ตามกระบวนการสร้างและพัฒนารูปแบบตามแนวคิดของ Scriven (1973), Steiner (1988), Patton (1986) Joint Committee on Standards for Educational Evaluations (1994) และแนวคิดอวตารจาก Castronova (2003) Arakji and Lang (2008, 207-218) Halfhill (1996), Ben Mimoun, Poncin and Garnier (2012, 605-612) Lemoine and Notebaert (2011), Viot and Bressolles (2012, 45-56), Pavapanunkul and Mahittichatkul (2023, Chapter 4) รูปแบบ Best practice model ได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และศาสตร์พระราชามาใช้ 1) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และศาสตร์พระราชาเชิงยุทธศาสตร์ด้วยการนำ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ปรับใช้กับ DIY เพื่อนำไปใช้ประโยชน์จริงทางอรรถประโยชน์ (Utility) ในการนำร่องสู่ Best practice

จากการอภิปรายผลข้างต้น ได้รูปแบบ Best practice สุดท้าย คือ SNG ที่ผู้วิจัยให้ชื่อว่า Sunandha Governance Model ก็คือของชุดโครงการวิจัยนำมาพิจารณากับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การเป็นศูนย์กลางนานาชาติ (พ.ศ. 2560-2569) และวางมาตรการสมรรถนะด้วย Skill mapping ได้รูปแบบ SNG ของชุดโครงการวิจัย ดังภาพต่อไปนี้

SNG (Sunandha Governance Model) : รูปแบบอวตารความปรกติเชื่อมต่อการจัดการสาธารณสร้างสรรค์ทางธรรมาภิบาลท้องถิ่นสาธารณสุขเพื่ออยู่ร่วมกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

อวตารการจัดการสาธารณสร้างสรรค์ทางธรรมาภิบาลท้องถิ่นสาธารณสุข

เส้นทางแนวคิดที่ 1
การบริหารภาครัฐ/การบริหารรัฐกับยุทธศาสตร์ชาติ

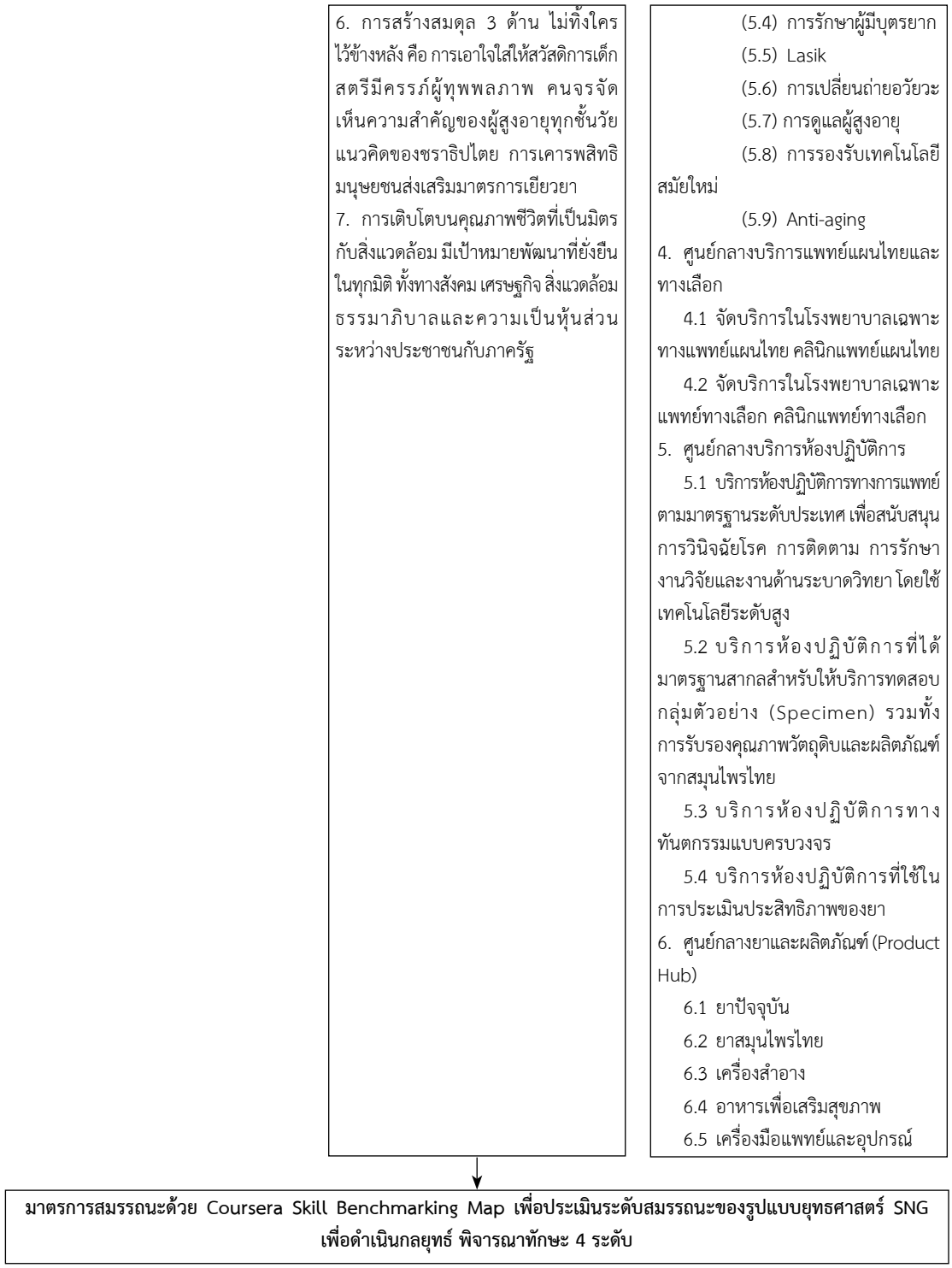
1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
   1.1 พัฒนาในทุกมิติและทุกช่วงวัย
   1.2 พัฒนาให้มีสุขภาวะที่ดีรอบด้านทุกช่วงวัย
   1.3 พร้อมทั้งกายใจและภูมิปัญญา
   1.4 มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคม
   1.5 การใช้ชีวิตวิถีชีวิตใหม่ (Life skills)
   1.6 ทักษะการปรับตัวและเรียนรู้เพื่อพัฒนาและสร้างภูมิคุ้มกันตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
   1.7 ทักษะการสร้างความสามารถหารายได้ เงินออมอย่างสร้างสรรค์พร้อมรับมือและในยามวิกฤต
   1.8 ทักษะนวัตกรรมทางดิจิทัล

เส้นทางแนวคิดที่ 2
การยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1. การบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา
2. เข้าใจการยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา
3. เข้าถึงการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
   3.1 ดึงพลังทุกภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน
   3.2 สนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ร่วมเป็นหุ้นส่วนแห่งรัฐ
   3.3 บริการและสวัสดิการรอบด้านอย่างเป็นระบบ เป็นธรรมและทั่วถึง
   3.4 พัฒนา DIY ของสภาร่วมยุโรปให้เกิดนวัตกรรมภาครัฐ เปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล เปิดเผยการให้บริการ และเปิดเผยกระบวนการบริการจากภาครัฐ
4. ยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญ เติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนพื้นฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม
5. ยึดหลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปี ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว

เส้นทางแนวคิดที่ 3
การสร้างคุณค่าภาครัฐการจัดการสาธารณสร้างสรรค์ ทางธรรมาภิบาลท้องถิ่นสาธารณสุขกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านบริการสุขภาพ
   1.1 มีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ยั่งยืน
   1.2 ศูนย์กลางบริการสุขภาพของโลกและเป็นต้นแบบป้องกันโรคโควิด 19 ของโลก
2. ยุทธศาสตร์ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub)
   2.1 บริการนวดเพื่อสุขภาพ สปาเพื่อสุขภาพ
   2.2 บริการนวดเพื่อเสริมสวย
   2.3 บริการ Medical spa
   2.4 บริการสปาน้ำพุร้อน
   2.5 บริการแบบพำนักระยะยาวเพื่อสุขภาพ (Long stay for health)
   2.6 บริการแบบ Health resort
   2.7 บริการ Rehabilitation center
3. บริการศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ได้แก่
   3.1 บริการรักษาพยาบาล
      1) บริการเสริมความงาม
      2) บริการทันตกรรม
      3) บริการศัลยกรรมตกแต่ง
      4) บริการตรวจสุขภาพด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง
      5) บริการรักษาเฉพาะทางที่ต้องใช้ความชำนาญและเทคโนโลยีขั้นสูง
         (5.1) ผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าและสะโพก
         (5.2) ผ่าตัดโรคหัวใจ
         (5.3) การรักษาโรคมะเร็ง

จาก 3 เส้นทางแนวคิดของรูปแบบข้างต้น นำไปสู่การได้รูปแบบมาตรการสมรรถนะด้วย Coursera Skill Benchmarking Map เพื่อประเมินสมรรถนะของรูปแบบยุทธศาสตร์ข้างต้นในระดับการนำไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 SNG (Sunandha Governance Model): รูปแบบอวตารความปรกติเชื่อมต่อการจัดการสาธารณสร้างสรรค์ทางธรรมาภิบาลท้องถิ่นสาธารณสุขเพื่ออยู่ร่วมกับโรค COVID-19 ของชุมชนในพื้นที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 แสดงมาตรการสมรรถนะเชื่อมต่อ 3 เส้นทางแนวคิดด้วย Coursera Skill Benchmarking Map เพื่อประเมินระดับสมรรถนะของรูปแบบยุทธศาสตร์ SNG เพื่อดำเนินกลยุทธ์ พิจารณาทักษะ 4 ระดับ

ระดับคะแนน	ทักษะ 4 ระดับ	ตัวชี้วัด
4	1. ระดับผู้เชี่ยวชาญ	1. เต็มไปด้วยประสบการณ์และความสามารถ 2. สามารถช่วยงานอื่นได้นอกจากที่ตนเองถนัด 3. ทำงานได้ด้วยตนเอง 4. สาธิตวิธีการสร้างความสามารถตัวเอง ชี้นำฝึกอบรมผู้อื่นได้ 5. แก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว ทันท่วงที มีคุณภาพ
3	2. ระดับความสามารถมาก	1. มีความสามารถและประสบการณ์ 2. ทำงานได้อย่างอิสระ รับความช่วยเหลือน้อย 3. เป็นผู้เชี่ยวชาญบางเรื่อง
2	3. ระดับนักสาธิต	1. มีความสามารถในระดับต้น 2. ประสบการณ์ตรงน้อย 3. ขอความช่วยเหลือบ้าง
1	4. ระดับพื้นฐาน	1. มีความจำกัดทั้งความรู้และความสามารถ 2. วิเคราะห์งานไม่ค่อยได้ 3. ต้องการความช่วยเหลือมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์

จากประเด็นข้อค้นพบจากผลการวิจัยจนถึงการอภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์ก็คือ การนำผลการวิจัยนี้ไปบูรณาการกับการวิจัยในประเด็น ซึ่งควรจะเป็นเชิงแผนปฏิบัติการแบบบูรณาการกับการสร้างคุณค่าใหม่สาธารณะ New public value เพื่อการจัดการสวัสดิการธรรมาภิบาลท้องถิ่นทางสาธารณสุข โดยผู้ใช้ประโยชน์คือ พื้นที่เขตประเวศ โดยสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแนวคิดของธรรมาภิบาลท้องถิ่นมาพิจารณาในการสร้างชุมชนอยู่ดีมีสุข และทางธรรมาภิบาลสาธารณสุข เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการยอมรับนโยบายภาครัฐพร้อมปฏิบัติตามให้ความร่วมมือทั้งสาธารณชนและนักการเมืองท้องถิ่นให้เห็นคุณค่าของธรรมาภิบาลท้องถิ่นทางสาธารณสุข

2.2 ควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จของวิสัยทัศน์ในการปรับใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชาของผู้นำแต่ละองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกซึ่งแตกต่างกันสังเกตได้จากสถานที่ตั้ง งบประมาณ ตลอดจนความร่วมมือของการเมืองท้องถิ่น และการแก้ไขข้อขัดแย้งกับการสร้างสรรค์การบริหารชุมชน รวมถึงการขยายเครือข่ายความร่วมมือ ตลอดจนความเกี่ยวข้องกับปัจจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ที่จะทำการวิจัยเพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันและประเมิน Coursera Skill Benchmarking

2.3 ควรศึกษาเจาะลึกทางการบริหารจัดการสวัสดิการแห่งรัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนองแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และหรือศาสตร์พระราชา เพื่อรับกับการอยู่ร่วมกับโรคโควิด 19 ส่งเสริมการศึกษาความผูกพันและเข้ามีส่วนร่วมชุมชนของสาธารณชนทุกภาคส่วนในชุมชน หรือเป็นหุ้นส่วนกับรัฐ

เอกสารอ้างอิง

ชวนะ ภวกานันท์. (2555). การจัดการมหาชนสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์: ทักษะการคิดใหม่เพื่อการศึกษายุคประเทศไทยสร้างสรรค์. **วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, 2 (2),** 1-20.

สำนักบริหารการทะเบียน. (2564). **จำนวนประชากรและบ้าน.** กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. ค้นเมื่อ มกราคม 1, 2565, จาก https://www.bora.dopa.go.th/index.php/th/.

MRG Online. (2564). **เปิดชื่อ 18 เขต กทม. ปลอดเชื้อโควิด-19 มาแล้ว 14 วัน.** ค้นเมื่อ มกราคม 1, 2565, จาก https://mgronline.com/qol/detail/9640000011581.

Amabile, T. M., Conti, R., Coon, H., Lazenby, J., and Herron, M. (1996). Assessing the work environment for creativity. **Academy of Management Journal, 39 (5),** 1154-1184.

Arakji, R. Y., and Lang, K. R. (2008). Avatar business value analysis: A method for the evaluation of business value creation in virtual commerce. **Journal of Electronic Commerce Research, 9 (3),** 207-218.

Becker, B. E., Huselid, M. A., Ulrich, D., and Brockbank, W. (2015). **Human Resources Management Success.** The Ulrich Collection. Massachusetts: Harvard Business Review Press.

Ben Mimoun, M. S., Poncin, I., and Garnier, M. (2012). Case study: Embodied virtual agents: An analysis on reasons for failure. **Journal of Retailing and Consumer Services, 19 (6),** 605-612.

Bloch, C., and Bugge, M. (2013). Public sector innovation-from theory to measurement. **Structural Change and Economic Dynamics, Elsevier, 27 (C),** 133-145.

Bowden, P. (1979). Structure and creativity: A civil service hypothesis. **Public Administration, 57 (3),** 287-308.

Castronova, E. (2003). **Theory of the avatar.** CESifo Working Paper Series 863, Category 2: Public Choice. CESifo.

Dietz, J., and Kleinlogel, E. (2014). Wage cuts and managers' empathy: How a positive emotion can contribute to positive organizational ethics in difficult times. **Journal of Business Ethics, 119 (4),** 461-472. DOI: 10.1007/s10551-013-1836-6.

Docherty, C. (2017). Perspectives on design thinking for social innovation. **The Design Journal, 20 (6),** 719-724.

Dunleavy, P., Margetts, H., Bastow, S., and Tinkler, J. (2006). **Digital era governance: IT corporations, the state, and e-government.** New York: Oxford University Press.

Ferlie, E. (2018). **The new public management and public management studies.** New York: Oxford University Press.

Gault, F. (2017). **Measuring public-sector innovation and social progress.** Washington, D. C.: National Academy of Science.

Halfhill, T. R. (1996). **Agents and avatars.** California: Byte.

Hallin, J., Fredriksson, E., Altman, R., and Zhou, S. (2016). Developing a human centered business index-leading with purpose, empathy, systems-approach and resilience in 'business beyond sustainability'. **European Public & Social Innovation Review, 1 (1),** 33-43. DOI: https://doi.org/10.31637/epsir.16-1.3.

Harter, J. K., Schmidt, F. L., Agrawal, S., and Plowman, S. K. (2013). **The relationship between engagement at work and organizational outcomes.** Washington, D.C.: Gallup, Inc.

Helliwell, J. F., Huang, H., Grover, S., and Wang, S. (2014). **Good governance and national well-being: What are the linkages?** OECD Working Papers on Public Governance, No. 25 OECD Publishing. DOI: http://dx.doi.org/10.1787/5jxv9f651hvj-en.

Hood, C. (1991). A public management for all seasons? **Public Administration, 69 (1),** 3-19.

Ivey, A. E., and Ivey, M. B. (2008). **Essentials of intentional interviewing: Counselling in a multicultural world.** Boston: Thomson Brooks/Cole.

Joint Committee on Standards for Educational Evaluations. (1994). **The program evaluation standards: how to assess evaluations of educational programs.** California: Sage.

Lemoine, J.-F., and Notebaert, J.-F. (2011). Agent virtuel et confiance des internautes vis-à-vis d'un site web. **Décisions Marketing, 61.** DOI:10.7193/DM.061.47.53.

Li, J., Young, M. N., and Tang, G. (2012). The development of entrepreneurship in Chinese communities: An organizational symbiosis perspective. **Asia Pacific Journal of Managemen, 2 (2012),** 367-385.

Macmillan, T. T. (1971). **The Delphi technique.** Washington, D.C.: ERIC Clearinghouse.

Macmillan, T. T. (1971). **The Delphi technique.** Paper Presented at The Annual Meeting of The California Junior. College Association Commission on Research and Development (3 May 1971), Monterrey, California.

Nelson, R. R., and Winter, S. G. (1977). In search of useful theory of innovation. **ScienceDirect, 6 (1),** 36-76.

OECD. (2014). **Recommendation of the Council on Digital Government Strategies.** Adopted by the OECD Council on 15 July 2014: Organisation for Economic Co-operation and Development. Retrieved from https://www.oecd.org/gov/digital-government/Recommendation-digital-government-strategies.pdf.

OECD. (2014). **Tourism and Creative Economy: OECD Studies on Tourism.** OECD Publishing. Retrieved from http://dx.doi.org/10.1787/9789264207875-en.

Osborne, S. P. (2010). **The new public governance.** London: Routledge.

Patton, M. Q. (1986). **Utilization-focused evaluation** (2nd ed.). California: Sage Publications.

Pavapanunkul, S., and Mahittichatkul, N. (2018). Currently, labelled innovation model of public sector innovation and the public design thinking process and rooted in innovating public administration. **Asian Administration and Management Review, 1 (1),** 43-57.

Pavapanunkul, S., Mahittichatkul, N., Jermsittiparsert, K., and Gohwong, S. (2023). **Governmental power market-ing in the VU-CHAOS world.** Pennsylvania: IGI Global.

Pierre, G., Sanchez, P., Maria, L., Valerio, A., and Rajadel, T. (2014). **STEP skills measurement surveys: Innovative tools for assessing skills.** Social Protection and Labor Discussion Paper, No. 1421. Washington, DC.: World Bank Group. https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/19985 License: CC BY 3.0 IGO.

Pollitt, C., and Bouckaert, G. (2004). **Public management reform: A comparative analysis.** Oxford: Oxford University Press.

Porter, M. E. (2019). **The strategy to transform health care and role of outcome.** Paris, France: OECD Policy Forum People at the Center: The Future of Health.

Scriven, M. (1973). Goal-free Evaluation. In E. R. Hoise (Ed.). **School evaluation: Politics and process (319-328).** California: McCutchan Publishing Corporation.

Shivhare, N. (2014). **Human capital management.** Slide Share for BVM Collage of Management Education. Neerav Shivhare & Company. Retrieved January 1, 2023, from https://www.slideshare.net/neeravshivhare/5-hrm-human-capital-management.

Steiner, G. A. (1965). **The creative organization.** London: The University of Chicago Press.

Steiner, E. (1988). **Methodology of theory building.** Sydney: Educology Research Associate.

Textor, R. B. (1979). **Guide to Ethnographic Future Research, MIMEO, October.** The Federal Data Strategy. 2020 Action Plan. Includes a Series of Pilot Project. The Federal Data Strategy Team. Retrieved January 1, 2023, from https://strategy.data.gov/contact/.

Textor, R. B. (1980). **A Handbook on Ethnographic Futures Research** (3rd ed). California: Cultural and Educational Futures Research Project, School of Education and Department of Anthropology, Stanford University.

The European Institute of Health and Sustainable Development: EIHSD. (2020). **Manifesto for a European Health Union.** Retrieved January 1, 2023, from https://eihsd.eu/manifesto-for-a-europan-health-union/.

Viot, C., and Bressolles, G. (2012). Intelligent virtual agents: What are the advantages for customer relationship? **Décisions Marketing, 65** (January-March), 45-56.

Woodman, R. W., Sawyer, J. E., and Griffin, R. W. (1993). Toward a theory of organizational creativity. **Academy of Management Review, 18,** 293-321.